

Semmiség

Rohanok és szeretek és lángolok.
Vizek vonzanak? Szellő? A fény?
Nem tudom. Azt érzem csak: sietnem kell.
Jön velem egy gyermek,
aki nem látta még a tengert.

Miközben írtam

Miközben írtam, lassan egy ág férközött
jobb kezembe. Éjjel, fátyol alatt érkezett.
Kiválasztotta testem legvizesebb részét,
és csendesen nőni kezdett. Én voltam valóban
az a vágy nélküli, elnyúlt ember a másik test
oldalán? Már nem emlékszem. Teltek a napok,
és én aludtam a fa árnyékában. Ez volt az
utolsó nyár. Néha éreztem, hogy fúj a szél,
és otthon után vágyakoztam. Egy kis haza után,
amely tiszta, olyan tiszta, mint a
kezemben tartott növény. Ezért könnyörögtem.
És mintha szomjas lettem volna.

Tanács

Légy türelmes. Várj még, várd ki, míg a szó
gyümölcsként megéri, és szabaduló
sóhajszállal elszáll. Mit megérdemel,
ott landol majd egyszer. Ahová való.

Ünnepi cikkely

Azt mondtam a szívemnek: nézd, mennyi
Üres úton jártunk már! Meglehet,
Most ridegséget érzel és nagy hideget,
Magány táplálja könnyeinket, van ezernyi.

Por és hamvak, hol virágot és varázst kapni!
Éjszaka, hol a Tavasz fénye remegett!
Lábaidat nézi a Világ, kétségbeesett,
Árnyékot vet és kimerültnek látni.

S mégis, a szív, a teljes, kész erő,
A gyötrelem iskolájának ismétlőjeként,
Mint kínzások közepette visszatért hívó,

Válaszolt: én most a Szerelmet látom!
Megeríte élni, ha ez az élet.
Nem volt más, csak csalódás és fájdalom.

(Meghalni fiatalon)

Meghalni fiatalon,
Ez az egyetlen vágyam!

Nem lenne jó megöregedni,
Lemondva élni, hiábavalón,
Fosztottan az árnyban.

Meghalni fiatalon,
Beteljesülni lágyan!

Eugénio de Andrade (1923–2005) Castelo Brancóban nőtt fel, később Lisszabonban, majd Portóban élt. Az Orvosszociológiai Szolgálat felügyelőjeként dolgozott. Fliozofikus mélységű, többnyire rövid, tömör verseinek gyakori témája a szépség és a természet. Költészetéről Vergílius Ferreira a következőket írta: „Andrade az intenzitás költője. Az emberi élet maximalizmusra törekszik. A maximalizmus szédületes bizonytalanságában van igazi létjogosultsága Andrade költészetének.”